

שבת קודש פרשת וירא – י"ז מרחשון תשפ"ב Shabbos Parshas Vayera - October 23, 2021

הדלקת נרות שבת – 5:47 | זמן קריאת שמע / מ״א – 9:23 | זמן קריאת שמע / הגר״א – 9:59 | סוף זמן תפילה/הגר״א – 10:53 זמן לתפילת מנחה גדולה – 1:10 | שקיעת החמה שבת קודש – 6:03 | מוצש״ק צאת הכוכבים – 6:53 | צאה״כ / לרבינו תם – 15:7

בדבריו של אאע״ה זוכים אנו לראות שאכן עמקו מחשבותיו להוכיח מכח טענה זו שהכל בידי שמים, הקב״ה הוא זה שאמר והיה העולם, הוא בראו והוא מנהיגו והוא המשגיח על כל יצוריו לתת להם כל צרכיהם, ונבאר את הדברים בכעין ׳דו שיח׳

וישמשו הדברים כהמחשה להריז ודברים שהיה ביז אברהם לאורחיו. לאחר שהאורחים אכלו ושתו אמר להם אברהם ברכו למי שאכלתם משלוי! והם שראו שהוא זה שהאכילם בקשו להודות לו, ומיד הפנה אותם אל הקב״ה באמרו: לא משלי אכלתם! אלא משל מי שאמר והיה העולם! והללו שלא ירדו לסוף דעתו התחילו לתהות על דבריו. ובקשו לדעת את עומק כוונתו. ואז התחיל לבאר. ואמר להם: תדעו שאיז העולם הפקר ויש מי שברא אותו. וכשם שבראו מאז כר הוא מנהיגו כל ימי עולם. והוא המשגיח שיקבל כ״א את צרכיו וגם כעת השגיח עליכם שתקבלו ע"י את הלקכם המזומן לכן על פי גזירתו. שוב היו תמהין ואומרים: הרי רואים אנו שאתה הוא הנותז ומשלר אתה נותז. ואיר תאמר שהמנהיג העליוז הוא הנותן, ואם כדבריך שהוא הבורא והוא המנהיג למה לו לקחת את שלך כדי לתת לנו? אז הוטל על אברהם להוכיחם שמעיקרא כלל לא היה זה שלו. וכך אמר להם: גוף האוכלים יוכיחו למי הם שייכים! כי מאיז המה לי? וכי אני יצרתי אותם במו ידי? איז זה כי אם על ידי זריעה. ורק אחר שנרקבו הגרעינים ולא נשאר כלום מצד מעשי האדם התחילו שלבי הצמיחה. נמצאת אומר שלמעשה לא היו אלו כלל משלי. שהרי מי אני שאוכל לייצר כל זאת, ובהכרח שהקב״ה הוא זה שעשאו, וכשם שהשכלתם להביז שאיז מקום להודות להאילז שהצמיח לכם פירות טובות. כמו כן תשכילו להבין שגם אני הוא באותה בחינה, ואינני כי אם אמצעי להעניק לכם את הלקכם שזכיתם משולחו גבוה. וע״כ תשכילו להודות למי שמשלו אכלתם. כר החריר בהם א״א את האמונה בהקב״ה שידעו שהכל שלו והוא הנותן והוא המחיה! המזוז! וע״י זה באו לידי האמונה האמיתית בהשי״ת. וע״כ חזינן מזה גודל החובה

שמוטלת על כאו״א להודות להשי״ת שעי״ז יבא לידי האמונה אמיתית בהשי״ת. האבודרהם ביאור הטעם מדוע כל הציבור אומרים מודים דרבנז ולא שומעיז מאת ש״ץ וז״ל: ״כשיגיע ש״ץ למודים וכורע. כל העם שוחיז ואומריז הודאה קטנה המתחלת כמו כן במודים. שאין דרך העבד להודות לרבו ולומר לו ״אדוני אתה״ על ידי שליח אלא כל אדם צריר לקבל בפיו עול מלכות שמים ואם יקבל על ידי שליח - אינה קבלה גמורה שיוכל להכחיש ולומר לא שלחתיו. אבל בשאר התפילה שהיא בקשה. יכול לתבוע צרכיו על ידי שליח. שכל אדם חפץ בטובתו ולא יכחיש ויאמר לא שלחתיו". עכ"ל. הרי להריא בדבריו. שעצם המציאות של הודאה היינו "קבלת עול מלכות שמים". וזהו מהותו של כל חיי יהודי בהאי עלמא. והביאור בזה, דאחר שאחר מכיר גודל הטובות שהשי״ת עושה עמנו תמיר, יקבל על עצמו. וישעבר עצמו לעשות רצונו של אבינו שבשמים. והרי הוא מחויב לגמול כל מה שביכלתו לעשות לדראות גודל הערכה על כל הטובות שעושה עמנו בכל יום. וע״כ יצשה כל היום צבודת ה׳. ומטצם זה יש לבאר מדוצ הדבר הראשונה שאנו עושים בכל יום. אנו אומרים "מודה אני", ואומרים זה אפילו קודם שאנו נוטלין הידים. ומדוע איז אנו יכוליז להמתיז כמה דקות לומר זה? והטעם היינו כנ״ל. לקבל צול מלכות שמים מיד! שזהו מהותו של יהודי "צל שם הודאה" להשי"ת.

שאת חנודצ רבי גמליאל חכון רבימביץ שאת חנודצ רבי גמליאל חכון רבימביץ שליא ריי שער חשמים ידשלים עודיק שליא גרי שער חשמים גרי גרי ע

עולם (כא-לג) - כל הנעשה בעולם הוא ע"י הקב"ה עולם (כא-לג) - כל הנעשה בעולם הוא ע"י הקב"ה אלוה לכל העולם. לאחר שאוכלים ושותים אומר להם ברכו למי שאכלתם משלו, סבורים אתם שמשלי אכלתם, משל מי שאמר והיה העולם אכלתם. מתוך לשונו של רש"י אנו רואים, שמלבד מה שכיוון אברהם בנטיעת האשל לקיים מצוות "הכנסת אורחים" ביקש ע"י להחדיר את האמונה בלבם של הסועדים, אולם דבריו של רש"י מתומצתים הם, רש"י אינו מבאר באריכות האיך התנהל המשא ומתן בין אברהם לאורחיו, ואינו מביא כי אם המענה העיקרית ששימשה כאמצעי לאברהם להחדיר על ידה את האמונה באורחיו, הוא נתן להם להבין שלא משלו הם אכלו כי אם משל הקב"ה וע"כ עליהם להודות לפניו. אולם לא ביאר האיך הצליח אברהם להחדיר בהם את האמונה בעולים למשל לפניו. אולם לא ביאר למה שימשה ידיעה זו כאמצעי להחדרת האמונה בכללותה הקב"ה, וכמו"כ לא ביאר למה שימשה ידיעה זו כאמצעי להחדרת האמונה בכללותה הקב"ה, וכמו"כ לא ביאר למה שימשה ידיעה זו כאמצעי להחדרת האמונה שאכן אכלו משל הכתוב זיקרא שם בשם ה' א-ל עולם', ולזאת לא היה צריך כי אם לספר לנו גופא הכתוב זיקרא שם בשם ה' א-ל עולם', ולזאת לא היה צריך כי אם לספר לנו גופא דעובדא היכי הוה, כלומר, האיך הביאם לידי אמונה על ידי נטיעת האשלי לזה הביא כי מתוך אכילה באו להודות והפנה אותם למי שהם חייבים להודות.

עליו המלאכה לפרש האיך נתן להם להבין זאת, כי אין זה מעיקרו של מקרא. אולם ישראל המאמינים והפצים לחזק את אמונתם צריכים לראות בעוברא זו מקור לחיזוק האמונה, כשרואים אנו שידיעה זו הביאה לידי בהירות האמונה מוטל עלינו להתעמק במהותה, כדי שתשמש גם כחיזוק לאמונתינו. ובכן אחר שמתבוננים היטב

עדותיך אתבונן לשרט שלדא בעדט שוו אבוזם

וימע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם ה' א-ל עולם (כא-לא) – האופן לקנות אמונה בהשי"ת

9 שישל" - רב ושמואל, חד אמר פרדס להביא ממנו פירות לאורחים בסעודה, וחד אמר פונדק לאכסניא ובו כל מיני פירות וכו'. "זיקרא שם" - ע"י אותו אשל נקרא שמו של הקב"ה אלוה לכל העולם. לאחר שאוכלים ושותים אומר להם ברכו למי שמו של הקב"ה אלוה לכל העולם. לאחר שאוכלים ושותים אומר להם ברכו למי שאמו של הקב"ה אלוה לכל העולם. לאחר שאוכלים ושותים אומר להם ברכו למי שאמו של הקב"ה אלוה לכל העולם. לאחר שאוכלים ושותים אומר להם ברכו למי שאכלתם משלו, סבורים אתם שמשלי אכלתם. משל מי שאמר והיה העולם אכלתם". ורדאי להעתיק כאן כל דברי המדרש (תנחומא לך לך סי' י"ם): "לאחר שהיה לבעל הברהם אבינו] מאכילן ומשקן, היו מברכין אותו. ואמר להם, לי אתם מברכין? ברכו למי לבעל הבית שנותן לכל הבריות אוכל ומשקה ונותן בהם רוח. והיו אומרים לו, היכן הואי א"ל, שליט בשמים ובארץ, וממית ומחיה, מוחץ ורופא, צר את העובר במעי אמו ומציאו לאויר העולם, מגדל צמחים ואילנות, מוריד שאול ויעל. כיון שהיו שומעין כך, היו מוציאו לאויד העולם, מגדל צמחים ואילנות, מוריד שאול ויעל. כיון שהיו שומעין כך, היו שואלין כיצד נברך אותו ומחיקין לו לטובה? היה אומר להם, אמרו "ברוך ה' המבורך שואלין כיצר נברן התו במעי אמו במעיו מנותים בחיות לומיקין לו לטובה? היה אומר להם, אמרו "ברוך ה' המבורך שואלין כיצר נברך אותו ומחיקין לו לטובה? היה אומר להם, אמרו "ברוך ה' המבורך שואלין כיצד נברך אותו ומחיקין לו לטובה? היה אומר להם, אמרו "ברוך ה' המבורך לעולם ועד, ברוך נותן להם ומזון לכל בשר", והיה מלמדם ברכות וצדקות, הוא שאמר הכתוב ואת הנפש אשר עשו בחרן", ע"כ. דברים נוראים! חזינן מדברי המדרש, שאברהם אבינו הכניס בני חורו תחת כנפי השכינה, היה ע"י שהורה להם לברך ברכת

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Kashrus in the Kitchen (13). Separation of Meat and Dairy. Question: In these few weeks before they turn the clock back, I still might have a bit of time after my *Shabbos* morning meal to have a coffee with milk at *shalosh seudos*. Do I calculate my six hours from my last swallow of *cholent*, or do I start from the end of *bentching* (or *beracha acharona* when appropriate), when I actually get up from the meal?

Answer: Even though the **Aruch Hashulchan** (*Y.D. 89:4*) holds that one counts from the end of the meal, which includes the *parve* dessert and seemingly *bentching* as well, most *Poskim* (*Dagul Mervava 89* on *Shach 3, Darkei Teshuva 4, Kaf Hachaim 9*) rule that we calculate the six-hour period from the "last swallow" of the *cholent* or meat.

Question: Does this automatically mean that I can start a dairy meal within six hours by washing on bread and eating *parve*, just making sure that the actual dairy is after six hours? **Answer:** Correct (*Pesakim Utshuvos* (24)).

Question: I have heard that one can calculate six "seasonal hours" which, in the short winter days, might come out to be around four hours. Is this true?

Answer: There is such an opinion, namely the Pri Chadash now wants to eat dairy food.

מאת הגאון פוז'ר הרב ברוך הירשפלד שליסיא, סאת הגאון פוז'ר הרב ברוך קליבלנד הייסס כאל עסות חיים ברוך, קליבלנד הייסס לא עסות חיים ברוך, קליבלנד הייסס לא עסות היים ברוך, קליבלנד הייסס לא עסות הייסס לא עסות היים ברוך, קליבלנד הייסס לא עסות הייסס לא

(89:6). However, a strong majority of *Poskim* argue (even among *Sephardic Poskim*). Just like we don't add time in the long winter nights, but rather look at six "clock" hours, so too, we don't shrink the hours in the short winter days.

Question: If one forgot exactly when he finished eating meat and is now in doubt if he can eat dairy, can he be lenient and say *"safek d'Rabbanan l'kulah"* - doubts of Rabbinical *issurim* are ruled leniently?

<u>Answer:</u> The Yad Yehuda (89:1) says that one must be strict in such a case because by a "דבר שיש לו מתירץ" - a situation where with waiting, one can avoid the question, we rule strictly even by a Rabbinical issue, as the *Gemara* tells us in *Beitzah* (4a).

Most *Poskim* (listed in *Darkei Teshuva 89:5 and Pesakim Utshuvos: (51)*), however, argue on this for a number of reasons. The main reason is that according to the rule of the **Tzlach** (there in *Beitza*), that this rule applies on a one-time issue which can be eaten now or later; but in this case here, where he can eat other dairy food then and now, this doesn't apply and one may be lenient like all doubts in a rabbinic question. Similarly one can be lenient if one has a 50/50 doubt if he ate meat products and he neuwarts to got doing food.

בין הריחים – תבלין מדף היומי – ראש השנה דף י.

"ר מאר דברי ר' מאר ברי ה' מאר ברי ה' מאר בענה חדש ויום אחד דברי ר' מאר ביניה ארגיא פר האמור בתורה סתם בן עשרים וארבעה חדש ויום אחד דברי ר' מאר" - Rav Meir holds that when the *Torah* says to bring a פר , it needs to be 3 years old, but 24 months & one day (into the 3™ year) is enough to be considered 3 years old. **Tosfos** says that not regarding all *Halachos* is this extra 1 day considered a full year. Sometimes not only is one day not considered a year, but we need a full year plus a day, in order to have מעת לעת לעת. For example, a מעת לעת לעת זי", "- this is to be certain that he is 13 years old set of *Tosfos* seems to be saying that if a boy was born at 11:30 pm, he needs to wait until 11:30pm 13 years later to be considered a full 13 years & considered a xet a be "מער לעת" איז. The simple reading of *Tosfos* seems to be saying that if a boy was born at 11:30 pm, he needs to wait until 11:30 pm 13 years later to be considered a full 13 years & considered a trans מיל להיעיד. עד שיביא ביציא בישיביא בישר און איז.

The שייע quotes the שייע explains that he holds that if a boy was born in middle of the night on *Rosh Hashana* he is considered a בר (13) already at the beginning of ה"ה of the 14th year & does not have to wait until the exact hour of his birth. The שייע however, then brings the שימית לעת לחם המודות from our *Tosfos* (quoted above) that "מעת לעת המודות" means to wait until the exact hour of the day one was born. The מוריה disagrees & says this is not מוכת *Tosfos* means one only needs to wait until the beginning of the last day.

The **ברורה אשנה ברורה** and שבת 'ס" מ', ס" ק'ל' says that if a boy is becoming *Bar Mitzvah* on שבת **ברורה** & he made an early *Shabbos*, he may not *daven* for the *amud* yet. This is because רוספות שבת can't make him be a full 13 years old. However, if they *daven Maariv* after איג, he may be the may be the performed by the the the capture of the analytic of the same and the sa

R' Moshe Shternbuch shlit'a [מועדים וזמנים ח"ד ס' רפח] discusses this issue & says (in the footnotes) that he knows of a story, told over from the son of a עמוד השחר א that the night of his *Bar Mitzvah* his father told him that he was born at 3 am & עמוד השחר of the next morning is at 3:30 am. So, to be שמות לאת that the night mean to the exact hour of birth, his father said that since before he went to sleep he wasn't considered *Bar Mitzvah* yet, only at 3 am would he be מחוייב במצות exon for a mean would he be מחוייב במצות יציאת wight mean to the act 3 am he awoke the boy to say של ערבית של ערבית א קריאת שמע של ערבית way he *chapped* these *mitzvos* on his *Bar Mitzvah* day before and a mean some say this father was the **Brisker Rav**.

הוא היה אומר .

Rabbeinu Saadia Gaon zt"l (Emunos V'daos) writes:

ৰ্দ্ত

"The purpose of testing a *Tzaddik* like *Avraham Avinu* is so the *Tzaddik* should succeed in the test and show the entire world why *Hashem* is close to such a person, why he merits divine levels of *ruach hakodesh*, and prophecy. Thus, a trial for the *Tzaddik* is like a 'τσ' - a banner, to prove Avraham's righteousness and loyalty to *Hashem* to the whole world."

Mazel Tov to Chaim & Brynee A Wise Man would say: "Your time is limited, so don't waste it living someone else's life." Gobioff and to the Gobioff/ 100,000,000,000,000 * STUDY HIS DETAILS Ghoori Families on the Pidvon 103.828 Printed By: Quality Printing (Cells in our Body) (only humans can & must) Haben of their zon, Shalom, May apprx verifiable signatu **Graphic Copy & Printing** he bring them much nachas and & come to Revere HIM! (845)352-8533 855.400.5164 kvodshomayim.c grow in Torah & Yiras Hashem {Please sign too!)

מעשה אבות .... סימו

ייתפלל אברהם את האלקים וירפא אלקים את אבימלך ואת אשתו ואמהותיו ... (כ-יו)

During the summer of 2004, a vein in the heart of HaGaon Ray Yosef Shalom Elyashiv *zt*" burst, and the 94-year old *Posek Hador* was rushed to the hospital in critical condition. The doctors said there were two options: If they operated on the elderly *Tzaddik*, the chance of success was only three percent. However, if the surgery was not performed, he would live no longer than three days. The decision had to be made right then and there, on Shabbos. The Rav's relatives quickly traveled to his son-in-law, **R' Chaim Kanievsky** shlit'a, in *Bnei Brak*, to get his *psak* on the matter, and he ruled that in the meantime, nothing should be done. On *Motzei Shabbos*, they found out about a specialist from the United States who could take care of the matter without anesthesia and surgery, greatly reducing the risk. The doctor, together with all his instruments, was flown to Israel and, miraculously, the treatment was successful. For a few weeks it was touch-and-go, but Rav Elyashiv soon made a full recovery and went back to his rigorous learning schedule. Everyone could see that Hashem had answered the prayers of hundreds of thousands of *Yidden* who had *davened* for Rav Elyashiv's recovery.

But there was another story that took place behind the scenes. It was recounted by **R' Yitzchok Zilberstein** shlit'a, Ray of Ramat Elchanan and another son-in-law of Rav Elyashiv. As the entire Jewish world was steeped in prayer on behalf of R' Elyashiv, a man called the home of R' Zilberstein in *Ramat Elchanan*, asking to speak with the *Rov*.

When the *Rav* answered the phone, the man on the other line identified himself as a relative of one of the leading *Chassidishe Rebbes* of the generation. It seems that a number of years back, the *Rebbe*, a leader and guide to thousands of devoted followers, took ill with mysterious symptoms. Always an active person who saw hundreds of *chassidim* daily, his body and strength seemed to have shut down. He was unable to fulfill his normal rigorous schedule of *Torah*, *Tefillah* and seeing to the needs of his *chassidim*, and this worried the multitudes; they felt lost without their leader. Top doctors across the spectrum were brought in to determine the cause of the mystery malady, but no one seemed to have the answer.

"It was then that I remembered reading something written by the great Manchester Rosh Yeshiva, **R' Yehudah Zev** Segal zt"l," said the impassioned *chasid* to R' Zilberstein. "He wrote that he had never seen even one family that learned Hilchos Lashon Hara earnestly, that did not experience some sort of salvation and solution to an ongoing crisis. I decided right then and there, that on behalf of the health and welfare of our *Rebbe*, I would organize a learning program, based on the calendar of HaRav Segal whereby we would learn two halachos of Sefer Chofetz Chaim each day. It was not hard to attract support for my idea and in a short time, we had a large group of *chassidim* dedicating their learning of two *halachos* a day to a *refuah shelaima* for the *Rebbe*." The man became excited on the other line and exclaimed, "And you know what? It worked! Within a short period of time, the *Rebbe* had a *refuah shelaima* and is now back to his usual schedule, learning, *davening* and seeing to his followers and leading his *chassidim*, as he did in the past."

The *chasid's* tone suddenly took on a serious note. "I was just thinking that perhaps you might try the same thing on behalf of your father-in-law, the great Rav, and B'ezras Hashem, we will all see his imminent recovery very soon.'

R' Zilberstein thought it was a wonderful idea and quickly organized the members of Kollel Bais Dovid to begin learning two halachos of Sefer Chofetz Chaim each day. Word got around and many other people joined in the effort, as well. It was then the beginning of *Elul* and the agreed upon length of their trial was *Yom Kippur*. A great zeal and exuberance was embraced in this mass effort and everyone fulfilled their allotment of two halachos each day. Even a local seminary in Bnei Brak decided to get in on the act and hundreds of seminary girls accepted upon themselves to learn two halachos a day based on the calendar of the Manchester Rosh Yeshivah, on behalf of the Posek Hador.

Boruch Hashem, simcha and joy was felt throughout the Jewish world when in a short period of time, the news was received that Maran HaGaon R' Yosef Sholom Elyashiv, was feeling better and his health was restored.

וישם את המשענת על פני הנער ואין קול ואין קשב ... (מלכים ב׳ ד-לא)

years, but was nevertheless promised a son, so too, *Elisha* HaNavi promised the Isha HaShunamis a child whom she bore despite all odds. Unfortunately, the child passed away and Elisha sent his attendant, Geichazi with a special cloth level of belief and *emunah* of the one receiving it. to revive the child. Nothing happened and *Chazal* explain that because Geichazi deviated from Elisha's explicit instructions and "tested" the cloth on an animal along the way, he "wasted" the special power vested into the cloth.

If Elisha had the ability to invest the power of revival into something, why couldn't he make it a lasting power? Additionally, how could someone else "waste" the power? **R' Meir Simcha HaKohen** of **Dvinsk** *zt"l* (Meshech

תורת הצבי על Just as Sarah Imeinu was well beyond her child-bearing **Chochma**) answers that when a beracha is given to someone, its fulfillment is not specifically dependent on the level of spirituality of the one who administered it. Rather. the fulfillment of the beracha is determined based on the

> As such, the Isha HaShunamis only placed her belief in *Elisha HaNavi's* abilities as a man of *Hashem* to help her and her child. Therefore, special cloth or not, from the very outset Geichazi was never able to revive the child since the woman had never placed any measure of belief in his abilities.

While people tend to chase the use of amulets to cure their problems, the only way for the amulet to have its proper effect is only after one first places his belief in *Hashem*

ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק ... (כא-ג)

8°.5

N 38

FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

It would seem that the words "אשר ילדה לו שרה" - "that was born to Sarah," are superfluous. The posuk before said that Sarah gave birth. It would have sufficed to say, "And Avraham called his son Yitzchok," Let us analyze another posuk later in this parsha for more understanding. As per Sarah's request, due to Yishmael's aberrant behavior, Avraham agreed to send him away. The posuk says, "Sarah said to Avraham, banish this maidservant and her son." The question is why was Hagar also evicted just because of her son's bad behavior? Why must she suffer too? I saw a *pshat*, that if Yishmael reached such a level. it must have come from his mother's lack of yiras shamayim. Hence, said Sarah, drive out both of them and Hashem agreed.

When Avraham saw at the outset how special Yitzchok was, he credited his eishes chayil, Sarah. Therefore, he said אלדה לו שרה", as the *tefillos*, actions, and *zechusim* of his son's mother aided him in becoming a *tzaddik*. Avraham understood that the actions of parents have a direct effect on their children, forming who they are, and what their future potential will be.

Later in the *parsha*, it states: "אטע אשל בבאר שבע". Avraham planted an "*eishel*". **Rashi** offers two meanings of the word Either a tree/orchard, or alternatively, an inn or hotel. Both of these would have greatly expanded Avraham's hachnasas orchim operation. **R' Moshe Feinstein** ztⁿ explains the difference between the two. A hotel is a building, while a tree produces fruit. Thus, he explains, first Avraham established himself, assuring that he was worthy of being an instrument for kiruy. That is analogous to a hotel - a solid edifice. Once assured of that, he planted trees, passing on "the fruits" of his emuna; the knowledge he gleaned in *ruchniyus* to his descendants and all humanity. This example in *chinuch* is a life lesson for us all And b'ezras Hashem, it will help us have only nachas and happiness, as our own "trees" bear "delicious healthy fruit"!

משל למה הדבר דומה הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם ... (ינו-ב)

משד: Atalmid of **R' Moshe Feinstein** *zt''l* came to him with a dilemma. Boruch Hashem, his family was growing and needed more space. Until now, they had managed in a small two bedroom apartment on the second floor, but a great opportunity came up to move to a place with three spacious bedrooms. It was affordable, and just what they needed. The problem was that it was on the fifth floor. Although the family was willing to deal with climbing many flights on Shabbos, the problem was, that he would often bring guests home from shul on Shabbos and Yom Tov and feared that this "luxury" would be at the expense of his hachnasas orchim.

should take the apartment for the good of his own family. As for the guests, R' Moshe gave the man a good *eitzah*; simply

וירא אליו ה' באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום ... (יה-א)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

Hashem comes to Avraham Avinu to visit him after his Bris. Avraham is in a lot of pain, and Hashem is being mevaker choleh. Imagine, getting a bikur cholim visit from Hashem Himself! And yet, we see that in the middle of this visit Avraham notices that there are three nomads that look like they could use some hospitality. Avraham Avinu (probably) politely excuses himself and runs to help the new guests. From this, the Medrash derives that, "Gedolah Hachnasas Orchim yosair m'kabbolas Pnei HaShechina." It is greater to take care of guests, to take care of the needs of a fellow Jew, than to greet Hashem Himself. This means that if a guest was coming your way, the same time that Hashem Himself was coming to visit you, you should go and take care of your guest. What a tremendous lesson about our priorities. How great is *chessed* in the eyes of *Hashem* that He is willing to put Himself aside so that we can be there for our fellow Jew?!

Perhaps, when we feel overwhelmed and exhausted from continuously taking care of everyone around us, leaving us little time or energy for our own spiritual growth and connection to Hashem (otherwise known as kabbolas Pnei HaShechina), we should remember that Gedolah Hachnassas Orchim, taking care of all the little (and big) guests in our home, who just so happen to be our kids (and our spouses) is greater in the eyes of Hashem than the loftiest and most spiritual deed imaginable ... even greeting the Shechina itself.

As **Rabbi Dov Brezak** shlit'a so succinctly stated, children are not "in the way" of our avodas Hashem; they "are the way" for us to reach the greatest spiritual heights imaginable. So, don't get buried under the laundry, bills or the dishes. Don't get frustrated or resentful because you are constantly giving to all the "guests" who drop into your life. Each one is truly a gift to help you reach your greatest potential in avodas Hashem. And may the zechus of all the hachnassas orchim that we do, bring about the final geulah when we will all truly be zoche to the real kabbolas Pnei HaShechina.

converse with his guests about ordinary things while they walk up the stairs, since people tend not to notice distances and nuisances when they are busy talking to their friends.

Indeed, it was very good advice, but R' Moshe added one more important point and told his student that he shouldn't be concerned that talking about mundane matters should possibly be considered bitul Torah, because anything someone says to make another Jew feel more comfortable and relaxed is a tremendous *chessed* and *mitzvah*.

נמשל: Taking a cue from his uncle Avraham, Lot warmly welcomed in the guests who arrived at his home. He insisted that they wash their feet and partake of a meal that he personally prepared for them. Although Lot was not nearly as After hearing the question, R' Moshe was adamant that he righteous as Avraham, in the area of *chessed* and making another feel comfortable, he did more than anyone else. For this, he was rewarded and saved from impending doom